

den lille gurk

og andre finurlige digte

Peder Ove Frederiksen

Indholdsfortegnelse

Den lille gurk	5
Udve	7
En cykelsmed i Singapore	11
Solens gang	13

Den lille gurk

En lille gul agurk gik rundt i skoven helt alene. Den følte sig en smule sløj og det er noget værre møg nar man er gurk og ganske gul og helst skal blive grøn til jul.

Så mødte den en lille gris med frakken fuld af stikker. Forsigtigt spurgte den om vej men grisen sagde "desværre nej, jeg aner ej, hvor solen bor så du må hellere spørge din mor".

Men gurken havde ingen mor for hun var plukket ned i fjor og lagt tilrettet på et fad med brød og ost og pølsemad i fine runde skiver.

Og skovens lange sorte snog, som ikke just var overklog han mente gurk sku' gå i ring men vidste ellers ingenting.

Nej, tænkte gurk, din gamle klovn en ring fører ikke ud af skoven.

Så gik den lidt og stødte på en høj med tusind myrer på. De slæbte rundt med store strå for der var meget de sku' nå.

"Ved I hvorhen, jeg mon skal gå" sagde gurken til de travle små for jeg er bleg og mangler sol og vitaminer og stimorol. Men myrerne sagde "gå din vej, vi har ej tid at hjælpe dig".

Da om en ræv på fire ben og spurgte "hva' er du for en"? Den snuste til den lille gut men vendte om og slog en prut. Den sagde "jeg ku jo sagtens æde dig, men du er nok for sur for mig". Så løb den væk med store hop i rævepels og fuld spilop.

Den lille gurk var træt og ked af al den her uhjælpsomhed. Jeg bliver nok aldrig grøn og stor at pynte på et frokostbord. Jeg lægger mig og ved I hvad nu er jeg faktisk ligeglad.

Da hørte den en vældig støj det kom fra skovens papegøj'. Den sad så højt i træets top og skræppede gevaldigt op. Dens fjer var gule – røde – blå og tænk, den havde træsko på.

Den råbte "hør du lille gurk kom op at stå, bliv ved at gå nu følger jeg dig lidt på vej for jeg skal nemlig sige dig jeg trænger til lidt gymnastik for jeg har spist for meget slik".

De gik en time – måske mer' og pludseligt så var de der en plet helt fri for store træer

hvor man ku' gå med bare tæer. Der var en sø, og der var sand og vitaminer i en spand og sol fra skyfri himmel.

Nu papegøjen fløj sin vej den skulle nemlig skynde sig afsted og hjem i træets top og som sædvanligt kæfte op og skælde ud på skovens dyr fra største gris til mindste myr'. Den vinked' til sin lille ven men lille gurk var faldet hen og sov i tyve timer.

Så vågned' den op og så sig om og så, at spanden den var tom for alle vitaminer. Så gik den ned til søens bred og ved I hvad den nu ku se. At den var ganske mørkegrøn så fin og glat og ganske køn. Den hopped' rundt og var så glad nu var den endelig klar til skolemad.

Udve

Jeg er bare en lille haletudse
og vist ikke ret meget værd.
Men der må da for pokker være en mening
med at jeg er sat i verden her.

Vi var otteogtyve børn i flok
og det syn's du sikkert var mere end nok
men så kom der en fugl i brune fjer
med lange ben og grimme tæer.
Den hapsede løn med sit lange næb,
så nu er der kun mig tilbage.

Hver dag så svømmer jeg rundt omkring
og spiser løs af forskellige ting.
Men ser jeg en skygge foroven
så er jeg væk som et lyn.
Så sidder jeg der i mit sikre skjul
og holder øje med den grimme fugl,
der plasker rundt i min lille sø,
på jagt efter hver letsindig frø.
Men jeg bliver hvor jeg er, kan du tro.

Nu venter jeg kun på at blive stor,
og være en del af det store kor,
der kvækker hver aften omkring Skt. Hans
og se på guldsmedens fornemme dans
mens mosekonen brygger sit øl
til de mørke vinteraftener.

Men når jeg har oplevet alt det der,
så sir' jeg farvel til mit gadekær,
men det må du ikke sige til nogen
for så får jeg ikke lov.

Men en nat så hopper jeg op over bakken
for nu vil jeg se, om der er noget om snakken
at verden den er så kæmpestor
så den fylder hele den runde jord.
For det har jeg selv hørt, en svale har sagt
en aften den var på myggejagt
rundt omkring i vores lille dam,
hvor jeg sad på kanten og lyttede.

Den fortalte, den kom fra et land mod syd,
hvor det var så varmt, at mænd gik med spyd
og solen brændte fra morgen til aften
så det er vist ikke noget for mig.

Men jeg vil ud og se det store vand
der rækker helt over til Engelans
med bølger så store som det højeste træ
og med brusen og skum på toppen.

Og allerøverst på den sidste klit,
der vil jeg sidde og puste lidt
og sende en tanke til dem derhjemme
for barndommens dam, må jeg aldrig glemme
men så skal jeg ud i verden
for jeg tror, der er mere at se.

Og måske jeg kan finde min storebror,
som var yngste knægt fra et kuld i fjor.
Han fik bank af de andre og så stak han af,
og siden har ingen set ham.
De sir' han var sjov men lidt af en slyngel,
for en dag da åd han mosters yngel.
Da blev der sørme ballade i dammen,
de råbte og skældte alle sammen

men knægten var væk, for han sad i et hul
og der blev han i fire dage.

De gamle de griner lidt af hans streger
og gætter på hvor meget han nu vejer
for med den appetit han lagde for dagen
har han sikkert fået en knold under hagen.

Men moster er stadigvæk sur på nevøen
hun vil ikke se ham igen her i søen,
så han kommer nok aldrig hjem igen.
Men ham vil jeg gerne træffe.
Men indtil da går min dag jo mest med leg
dog nogle dage, da keder jeg mig.
Og hvis du syn's, at det kender du godt
så kom endelig forbi og spør' efter Pot
så kan vi lege og svømme om kap
og passe på hinanden.

Min adresse er Jens Olsens dam,
nærmere betegnet lidt syd for Gram,
og jeg er hjemme hele dagen.

Hilsen Pot

En cykelsmed i Singapore

En cykelsmed i Singapore blev gift med en kinesermor, der kom med otte børn på rad, som alle sku ha middagsmad og helst lidt tøj på kroppen. Den gode smed han fik et chok ved synet at den store flok. For konen havde bare sagt at hun var glad for børn.

Nu stod han der så ganske bleg og tænkte på at gå sin vej, for hvor sku' han skaffe mad til otte små kineserbørn og den tykke kone. For kinabørn de spiser ris og kyllingelår og frugt og gris og te i lange baner.

Med et så blev han ret så trist for det her det var ganske vist langt mer' end han ku klare. For hans forretning gik så skidt hans pung var tom og slatten han havde kun lidt gammelt brød og så en mus til katten.

Han grubled' og gik rundt i ring så han til sidst fik sidesting og sagde til konen – hør min ven I må nok rejse hjem igen det her det går jo aldrig. Jeg ejer kun en gammel Fiat og skylder også noget i skat, så hvad skal jeg gamle gedebuk med sådan en stor familie.

Men så sagde kinamutter stop - nu må du altså holde op. Du bekymrer dig jo helt ihjel

og hvad vil du så gøre. Men der er noget, du ikke ved kom med, så skal du få at se. Jeg har et skib - en kinabark og otte små matroser som spiser kyllingelår og ris og tørre abrikoser.

Så gav hun ham en fin kasket med silkesnor og pileflet og sagde – nu er du ikke længere smed men skipper på min skude. Så nu sejler de i rutefart fra Singapore til Middelfart med lasten fuld og kinakål og lækre forårsruller.

Og næste uge vil du tro, der kommer de til Holstebro og køber femten ruller skrå

som mutter får at gumle på. For når det trækker op til storm og søen viser tænder og ingen skipperskrå, hun har, så bliver hun ganske malabar og vælter hele skuden.

Men ellers går det som det skal de små matroser synger og løber rundt på gummiben, når skibet rigtig gynger.

Og fatter selv han står til rors og holder på kasketten, mens katten, som er med om bord, går rundt og griner lumske og tror, at det er den, der styrer alt. Og det er det måske også.

Solens gang

Når solen hver morgen står op i øst
er det ikke fordi, den altid har lyst.
Men den skal – for det har Vorherre bestemt
engang i tidernes morgen.

2. Den skal op for at gøre nat til dag,
og det sker så gelinde og uden jag,
at månen kan nå at liste afsted
og børn få tid til at vågne.
3. Den begynder i Kina sædvanligvis
for der har de plantet en masse ris,
som nu står så småt og venter på sol
med masser af D-vitaminer.
4. Så glider den stille og roligt mod vest,
for den har lovet sig frem til en bryllupsfest
et sted i Rusland, hvor bruden står
og tripper så utålmodigt.
5. Den er der præcis på klokkeslag,
der er gæster og vodka og russiske flag
og bruden smiler og siger ja,
så nu kan festen begynde.

6. Og Norge, hvor alle løber på ski,
skal den også lige et smut forbi
men ikke så længe at sneen smelter,
for det er jo den, de lever af.
7. Så stiller den sig pludseligt lidt på skrå,
for ellers kan den ikke rigtigt nå
helt op, hvor isbjørne lunter rundt
og kigger på eskimoer.
8. Og så skal den skinne på danske tomater
og jordbær og græs og grønne salater
så børn i Danmark og køerne med
kan spise sig raske og sunde.
9. Nu må den endelig huske på,
at druer i Frankrig de skal være blå
for ellers blir' rødvin til grøn pullimut,
og så får bonden ballade.
10. Og Afrikas børn skal jo også ha' varme,
for de løber rundt med bare arme
og leger med aber og papegøjer
og drikker mælk af en kokosnød.

11. Så gemmer den sig pludselig bagved en sky
for at lade batterierne op på ny
for nu skal den ud på den store færd
højt over Atlanterhavet.
12. For der er skam liv i det store dyb,
der er hajer og småfisk og al slags kryb,
som har brug for det lys, som solen gir'
så de kan se at æde hinanden.
13. Den skal nu til Chile, hvor hyrder går
og passer på både pingviner og får.
Der er bidende koldt, for vinden er skarp,
så der er sol bare lykke.
14. Så vender den sidste tur for i dag,
den skal tværs over Amerika
med prærier så langt som øjet rækker
og byer med menneskemylder.
15. Der er majs og indianer og cowboy til hest
der er countrymusik, som er allerbedst
og Hollywood får nu de sidste stråler
for nu er det lige før lukketid.

16. Så sir' den godnat og sov nu godt
til alle hernede i hytte og slot.
Den går ned i det store Stillehav,
men den kommer igen i morgen.

Stol på det

